

מה מתרחש מאחורי הקלעים של שיבוץ המועמדים לעמדות השילטון

מובן שספיר ימשיך למעשה לנהל את ענייני האוצר ואת ענייני משרד המיסחר והתעשייה. שהממונה עליהם יהיה איש אימונו ונער הטיפוחים שלו, חיים ברילב. שינוי בולט אפשרי נוסף: יגאל אלון יפרוש ממישרד החינוך, ימשיך לכהן כיועץ ראש ממשלה בלבד, ללא כל תפקיד. בעיני יגאל יש במעמד זה כדי להשאירו בתמונה במקרה שיתחדש הקרב על ירושת כסאה של גולדה. נראה שגולדה עצמה מזה תתמוך בצעף זה של אלון מן הסיבה הפשוטה: הוא יאפשר לה לצרף לממשלה את נער הטיפוחים שלה, מזכיר מיפגת העבודה אהרן רון ירדן, אותו היא רוצה להעביר לזר לפני פרישתה. משום כך יתכן שאהרון ירדן יהיה אולי

גולדה ותקבל את כל תנאיה. עליפי ספרים שנערכו לפי חזי מנת המערך, הרי אם תתייצב גודי דה בראש רשימת המערך לבחרי רות, עשויה הרשימה לזכות כי שלושה עד ארבעה מנדטים נוספים בכנסת. תמורת הישג זה תינתן לגולדה הזכות להרכיב כרצונה את הממשלה הבאה. כי צד תיראה ממשלה זו? ברור שהדברים עלולים להשתנות בי כל רגע. אבל התמונה, כפי שהיא נראית כיום לבוחשים מאחורי הקלעים במערך, מבחירה שהממשלה הבאה תהיה דומה כמעט בכל, להוציא שינויים קלים, לממ של הנוכחית. ארבעה שרים בממשלה הנוי

גולדה:

לקראת שילטון יחיד

האיש החדש היחיד של מיפגת העבודה בממשלה החדשה. אבל אם יהיה יגאל אלון סגן ללא תפקיד, ייווצר מצב משונה לפיו שני שרי אחדות העבודה בממשלה אינם מחזיקים בידיהם אף תפקיד. נראה שבמקרה כזה ייעשה ניסיון לשכנע את ישראל לגליל לקבל לידי את אחד התיקים שיתפנה.

איך לסלק

את אלמוגי?

ני תיקים הנמצאים עתה בידי ה מערך בממשלה עשויים להיתפנות. הראשון בהם הוא תיק העבודה הנמצא בידי יוסף אלמוגי. ליוסף אלמוגי אין אומנם כל כוונה וכל חשק לפרוש מהממ שלה. אולם מופעלים עליו לחצים כבדים ביותר לרוץ לראשות עיריית חיפה. וזאת מהסיבה הפשוטה שלמערך אין שום מו עמד בר מישקל בחיפה. שיוכל לרשת את מקומו של ראש העיר הנוכחי, משה פלי מן החולה במחלה אנושה. קשה לדעת אם יכנע אלמוגי ללחצים, מה עוד שטרם הוסרה סופית ההצעה להר

כחית, שאמורים היו לפרוש וללכת יחד עם גולדה, ישארו וימשיכו כי כהונתם במשרדיהם. אלה הם: ישר ראל גלילי, יעקב שמשון שפירא. חיים גבתי וזאב שרף. זהו אחד התנאים העיקרי ריים של גולדה להמשיך כהונתה: הם נשארים יחד עימה. לא יהיה גם כל שינוי באיוש המשרדים העיקריים האחרים הנמצאים בידי המערך: אבא אבן ישאר שרי-חוזן; משה דיין שרי הביטחון, שמעון פרס שרי-התיקנות, חיים ברילב שר המיסחר והתעשייה, וויקטור שפירא שרי-הבריאות. לגבי שאר המשרדים שבידי המערך יתכנו שינויים קלים. השינוי האפשרי הכוזב ביותר הוא פרישתו של ספיר ממישרד האוצר, לפחות כלפי חוץ. פנחס ספיר, שאינו מוכן לרוץ לבחירות כמועמד המערך לראשות הממשלה, משום שהוא חושש שיאשימו אותו אישית בכל כי שלון בבחירות, יהיה מוכן לרשת את גולדה כשנה אחרי הבחירות. לשם כך הוא רוצה להיות בניתיים במעמד של סגן ראש-ממשלה ללא תפקיד, לעבור תקופה של סטאז, כדי שקפיצתו לכס ראש-הממשלה תתקבל כטבעית עם פרישתה של גולדה.

הכרעה טוטליטארית במפלגתה, כשכלפי חוץ יראה כאילו נעשה הכל בתהליכים דמוקרטיים מקובלים. למשל: גולדה רוצה שיעקב צור יהיה נשיא המדינה הבא במקומו של זלמן שז"ר. ייתכן שממילא יזי כה צור ברוב קולות מבין כל ה מועמדים האפשריים. אבל זה איי נו מספק את גולדה. היא רוצה שהוא יהיה מועמד יחיד, לפחות של מפלגתה, ושיראה כאילו המפלגה בוחרת בצור לא מפני שגולדה מאיר רוצה בכך, אלא מפני שזה רצון כולם. אבל זהו רק דוגמה שולית. בצורה דומה רוצה גולדה שדעתה ורצונותיה יתקבלו גם בשאר התחומים. היא רוצה שרשימת המערך בבחירות לכנסת השמינית תוריי כב על סמך המוצעותיה. היא תובעת את הזכות, ה טבעית לכאורה, שהיא תקבע מי ייצג את המערך בממשלה הבאה. היא תובעת שאדה מחבריה שהכינו את רצונם להתפטר מי תפקידיהם, יחזרו בהם וימשיכו לכהן ולשאת בעול צידה. היא רוצה שלא יעבירו בכנסת חוקים או החלטות בניגוד לרצונה. כך, למ של, היא רוצה שתתקבל דעתה שלא לבי טל את הצנוורה על סרטים ומחזות. היא רוצה שאנשי מפלגתה לא יש מייעו בפומבי הצהרות שלא לרוחה. אומי גם היא הצהירה בעבר כי "הדחה אתה בדור מספיקה בהחלט" ואין כוונתה ליי צור לעצמה תרמית של מדיחה בעלי תפקידים מכסאותיהם. אבל לעומת זאת היתה רוצה שהמפלגה תדע לרסן אישים כמו בן-אהרון, ואחרים. בקיצור, גולדה מאיר רוצה שקט. כאיי לו אמרה לחבריה: "אתם רוצים שאמר שיר לעבוד, או תאפשרו לי תנאים שאוכל להמשיך לעבוד. אלה ואלה הם התנאים שלי. אני רוצה שקט ובלי בילבולי מוח." אין ספק שתביעותיה של גולדה הן לגטימיות בהחלט לגבי מי שמפצירים בו בצורה מעוררת רחמים כמי שאין לו תח ליה. השאלה היא רק איזו דמות יש המיפגת שילטון דמוקרטית כביכול, המוכנה לקבל תכתובים כאדה שר אשה זקנה וקאפריזית, המאבדת את סובלנותה ומנחנת את המדינה לפי הסימפוטיות ומצביההרוח שלה?

מדוע היא משגעת אותם? מדוע היא מתעללת בהם? אלו היו השאלות שריחפו בשבוע האי חרון מעל לכל ההתרחשויות הפוליטיות בישראל. הם כווננו כלפי ראש-הממשלה גולדה מאיר, ששתתה אותה שעה באר צות-הברית, ופליטת פה מכוונת שלה בי הופעתה בטלוויזיה האמריקאית, בדבר כווי נותיה להמשיך ככהונתה, הקפיצה את כל צמרת מפלגתה והרקידה אותה במחול שדים של התרפסות והתבטלות עצמית. השבוע, כשחזרה גולדה מאיר לישראל כשהיא חדרת ביטחון-עצמי מחודש כתר צאה מהצלחת מסעה בארצות-הברית, היה ברור מעבר לכל ספק: לגולי דה און אפילו צל של כוונה לפרוש מכהונתה כראש-ממשלה כשלב זה. אף-על-פי-כן היא לא תצהיר על כך, לא תודיע בכך, ולא תקבל על עצמה את המשי מה לעמוד בראש רשימת המערך לכנסת, לפחות עד חודש מאי הקרוב. היא תמיי שיר לשגע את הממשלה, את חבי ריה למיפגתה ואת המדינה כולה כמיושחק נחושים והתרפסות הי מכוון כווד למטרה אחת בלבד: להקנות לה למעשה שילטון יחיד בממשלת ישראל.

לרקוד לפי הקאפריזה

השד שהתעורר עוד לפני מספר חודי וישים בדבר כוונותיה הנסתרות של גולדה. קרם השבוע עור וגידים ורמזיה לי מקורביה הפכו לאולטימטום: "אם אתם רוצים אותי — אתם חייבים להישמע לי. אם אני ממשיכה להיות ראש-הממשלה של המדינה הזאת, או אני אקבע מי ומה יקרה במדינה הזאת." במילים אחרות: ברור עתה מעבר לכל ספק לחבריה של גולדה מאיר במיפגת העבודה, כי אם הם רוצים שהיא תרוץ לבחירות, ותמשיך לכהן לפחות שנה אחת לאחריהן כראש-ממשלה, הם חייבים למלא את כל רצונה, להיכנע לכל הקאפריזות שלה. לא להרגיזה ולוותר לה בכל. ואנשי המערך, לכל פלגיו, רוצים בכך מאוד. הפחד פן ינחלו תבוסה בבחירות אם לא ילכו אליהן בהנהגתה של גולדה מאיר הנערצת, מלכד את כל קצוות ה מערך, מפס"ם ועד רפ"י.

במבט ראשון נדמה כי הקורבן שתצטרך מיפגת העבודה להקריב כדי לרכוש את לב גולדה ולשכנע אותה להישאר, אינו כזה נורא. מה בסך-הכל היא רוצה? רשימת התביעות של גולדה אינה כה ארוכה, ולכאורה גם לא מהותית. אבל היא מכילה בתוכה את התביעה לזכות

מחוז לתמונה של המינויים השילטוניים בישראל בעונה הקרובה נמצא יצחק רבין, שגריר ישראל לשעבר בווינגטון, שאפסו סיכוייו להיכלל באחת הממשלות הבאות, בשל התנגדותם המוחלטת של גולדה וספיר. בתמונה נראה רבין הזועם בפגישה האחרונה של גולדה עם הנשיא ניקסון.

ספיר רוצה לעשות סטאז' ה ש כמעט ברור הוא, שבסופו של דבר יתכנע מפלגת העבודה ל-